

Nr 172

Av herr **Hagberg**, om anordnande av repetitionsövningar i normal omfattning under budgetåret 1956/57.

Genom att inställa de i värnpliktslagen förutsatta krigsförbandsvisa repetitionsövningarna hösten 1956 och våren 1957 kan en begränsning i försvarsutgifterna på 67,7 miljoner kronor åstadkommas.

Utgiftsbegränsningen blir ej bestående. Regeringen har förutsatt och chefen för försvarsdepartementet bestämt understrukit att systemet med krigsförbandsrepetitionsövningar skall kvarstå ograverat och att sådana övningar efter utgången av nästa budgetår åter anordnas i normal omfattning. En annan ståndpunkt måste för övrigt vara omöjlig mot bakgrund av den analys försvarsministern i statsverkspropositionen gör av den svenska försvarsfrågan och de svenska försvarsutgifterna.

Besparingen blir alltså en övergångsföreteelse, konsekvenserna ur synpunkten av vår reella försvarskraft däremot bestående för en tid, vilken ur denna aspekt måste anses som lång, eller fram över gränsen mellan 1950- och 1960-talen.

Särskilt arméns användbarhet för de uppgifter som enligt den operativa målsättningen åligger densamma beskärs allvarligt. Den snabbhet med vilken ett angrepp mot vårt land kan mötas nedsättes. I de enheter, som vid gränser och på flygfält skall upptaga det uppehållande försvar, som är nödvändigt för ostörd mobilisering och gruppering, uppkommer betänkliga personalvakanser och brist på den för dessa förband speciellt nödvändiga träningen på platsen för uppgiften. Ett stort antal svenska värnpliktiga kan komma i den situationen att de tvingar möta ett modernt krigs påfrestningar utan att ordentligt känna sina vapen, utan vidareutbildning under gällande taktiska förutsättningar, utan tillfredsställande förntåga att söka skydd mot atomvapnets verkningar.

Försvarsledningen har anfört bestämda meningar mot förslaget om de inställda repetitionsövningarna och uttalat allvarliga varningar för dess följder. Den inom regeringen i dessa frågor närmast ansvarige — försvarsministern — har ej rest gensagor mot dessa erinringar och varningar, utan nöjt sig med att utan närmare motivering hänvisa till »det ekonomiska läget».

En utgiftsberäkning med följder, som står i så uppenbar disproportion till effekten som den föreslagna begränsningen i våra värnpliktigas utbildning, förefaller mig vara mindre god ekonomi. Jag kan icke finna att det statsfinansiella läget är sådant att det motiverar en åtgärd som den ifrågasatta.

Åberopande det anförda hemställer jag,

att riksdagen måtte besluta att repetitionsövningar i normal omfattning skall anordnas under budgetåret 1956/57 samt för detta ändamål anvisa ett belopp av 67,7 miljoner kronor utöver vad Kungl. Maj: t äskat under fjärde huvudtiteln.

Stockholm den 26 januari 1956

Erik Hagberg

Nr 173

Av herr **Heüman m. fl.**, om *höjning av hemvärnsbefälets arvoden.*

(Lika lydande med motion nr 339 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1956

Gustaf Heüman

Georg Branting

Ebbe Ohlsson